

A Győri Ítéltábla dr. Kovács Gabriella Eszter ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Penovác-Molnár Tünde ügyintéző által képviselt **alperes** ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 17.P.20.275/2016/21/I. sorszám alatti ítéletével szemben a felperes 23. és 25. sorszám alatti fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 22.500,- (huszonkettőezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti keresetét elutasította. Megállapította, hogy a felmerült illeték az állam terhén marad. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 45.000,- Ft perköltséget.

Az irányadó tényállás szerint a felperes és házastársa, ... házasságát az ... Járásbíróság 2013. április 23-án bontotta fel a 2.P.20.257/2011/103/I. számú ítéletével, amely perben rendezte a felperes és a 2006. május 7. napján született ..., és 2008. január 31. napján született ... utónevű gyermekekkel a kapcsolattartási jogát.

A Veszprémi Törvényszék a 2.Pf.21.133/2013/13. számú ítéletével (kelt 2014. február 11.) részben megváltoztatta az elsőfokú ítélet rendelkezését, amely az elsőfokú eljárás során 50. sorszám alatt hozott ideiglenes intézkedésről szóló végzés tartalmával egyezett meg.

Felperes a 2012. május 14. napján kézhezvett ideiglenes intézkedés alapján 2012. május 16-án kérte a nem biztosított kapcsolattartás körében annak végrehajtását, illetve az ajkai szerv kizárását, figyelemmel arra, hogy az ... Hivatal vezetője, ... baráti kapcsolatot ápol az alperessel. Az alperes a

kizárási okot elfogadta, és a kapcsolattartás ügyében az eljárás lefolytatására a ... Gyámhivatal ügyintézőjét jelölte ki. A városi gyámhivatal ... kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ezen végzés ellen a felperes élt fellebbezéssel, a kormányhivatal másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a 2012. április 21-22-23-24., 27., valamint a május 3., 5., illetve 6. napján esedékes elmaradt kapcsolattartás végrehajtására vonatkozóan utasította el a felperes kérelmét.

A felperes ezt követően 2012. július 3. napjától kezdődően számos alkalommal terjesztett elő a kapcsolattartás végrehajtása iránti, és ezzel egyidejűleg elfogultság okán az ... Gyámhivatallal szemben kizárás iránti kérelmet. Elfogultsági kifogása alapján a kormányhivatal minden esetben a ...i Városi Gyámhivatal ügyintézőit jelölte ki az eljárás lefolytatására.

Időközben a felperes a végrehajtási kérelmét visszavonta és 2012. július 27. napján kelt végzésében a gyámhivatal megszüntette az eljárását. Miután a felperes a 2012. július 3. napján előterjesztett végrehajtási kérelmét visszavonta, az eljárást a gyámhivatal megszüntette. A határozattal szemben a felperes élt fellebbezéssel azon indokkal, hogy a folyamatos kapcsolattartásra vonatkozó kérelmet nem vonta vissza, a bíróságnak az eljárást le kellett volna folytatnia. Fellebbezése folytán a kormányhivatal a végzést megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

2012. augusztus 22. napján a felperes ismételten végrehajtás megindítását kérte azon indokkal, hogy az anya súlyosan visszaél a felügyeleti jogával, egyben elfogultsági kifogást is bejelentett az ... Gyámhivatal ellen. Az alperes az ... Gyámhivatalt ismételten kizárta az ügy elintézéséből. A ...i Gyámhivatal érdemi vizsgálat nélkül a felperes kérelmét elutasította. Álláspontja szerint a kapcsolattartási jog korlátozása vagy megvonása ügyében a felek között folyamatban lévő perre tekintettel nincs hatásköre.

A felperes ezt követően ismét, 2012. szeptember 3. napján végrehajtás megindítását kérte az ... Gyámhivatal kizárásával együtt. A kizárási kérelemnek a kormányhivatal ismételten helytadott, és a ...i Gyámhivatal ügyintézőit jelölte ki a végrehajtási kérelem elbírálására. A felperes a nyári időszakos kapcsolattartás végrehajtására, valamint az augusztus hónapra eső nyári időszakos kapcsolattartásra vonatkozó kérelmét visszavonta, miután azt az anya biztosította a számára.

A felperes a 2012. augusztus 20. napjára vonatkozó végrehajtási kérelmét is visszavonta, miután elismerte, hogy az ideiglenes intézkedésről szóló végzés nem rendelkezik az augusztus 20. napjára vonatkozó kapcsolattartásról.

A ...i Gyámhivatal ezt követően több végzésében a felperes végrehajtási kérelmét elutasította, másodfokú hatóságként eljáró alperes a felperes fellebbezései folytán egy alkalommal döntött az eljárás megszüntetéséről, míg több másodfokú határozat vonatkozásában helybenhagyó másodfokú döntés született. A 36. számú végzést pedig részben megváltoztatta - figyelemmel arra, hogy a 2012. július 2., 3. és 6. napja vonatkozásában nem tett eleget az anya az értesítési kötelezettségnek. Egyébként a felperesnek az ... Gyámhivatallal szemben előterjesztett elfogultsági kifogását elfogadva 2012. évben minden esetben a felperes kérelmének elbírálására a ...i Gyámhivatalt jelölte ki.

A felperes részéről 2012. évben előterjesztett kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmek vonatkozásában meghozott másodfokú határozatok közül az anya az 52. számú végzéssel szemben terjesztett elő bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet, azonban az eljáró Veszprémi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság elutasította (2.Pk.50.013/2013/8.), megállapítva a gyámhivatal jogszerű eljárását, amikor azt állapította meg, hogy az anya részéről az önhiba fennállt, mikor a másik szülő, azaz a felperes értesítése nem történt meg a kapcsolattartás akadályáról.

A 2013. évben ismételten kérte felperes a kapcsolattartás végrehajtását a járási gyámhivataltól 2013. március 8. napján. Fenntartotta elfogultságát a gyámhivatallal szemben. A alperes neve azonban a kizárásra irányuló kérelmet elutasította, miután az ... Gyámhivatal vezetője akként nyilatkozott, hogy az anya nem munkatársuk, személyes kapcsolatban nem áll a gyámhivatal dolgozóival, ezért nem érzi a gyámhivatal az ügyben elfogultnak magát.

Ezt követően az ... Járási Gyámhivatal járt el a felperes végrehajtás iránti kérelmeivel összefüggésben, és a 31-32/2013. számú határozataiban három alkalommal 5.000,- Ft eljárési bírság megfizetésére kötelezte az anyát.

A gyámhivatal a 46-47. számú végzésével is elrendelte a felperes kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelme vonatkozásában a végrehajtást, miután az anya önhibából nem megfelelően tett eleget a bíróság kapcsolattartást szabályozó végzésében foglaltaknak. Az alperes, mint másodfokú hatóság a 30-31-32. számú határozatokat megsemmisítette, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, míg egy határozat tekintetében határozatot megváltoztatott, és a végrehajtási eljárás megszüntetését rendelte el.

Felperes 2013. év második felében augusztus hónaptól kezdődően is számos végrehajtási kérelmet nyújtott be az ... Járási Gyámhivatalhoz, és számos kizárási indítványt is tett.

Felperest az alperes sorozatos kizárásra irányuló kérelmei miatt eljárési bírsággal is sújtotta a 2013. december 13. napján kelt határozatában.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma a 1828-1/2014. számú határozatával a kormányhivatalt új eljárásra utasította a felperes kizárási indítványa körében.

A felperes módosított keresetében a 2016. május 4. napján megtartott tárgyaláson annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát, ezen keresztül sérült a családi élet tiszteletben tartásához fűződő személyiségi joga is.

Erre tekintettel 1.000.000,- Ft sérelemdíj iránti igényt terjesztett elő. A jogsértés megállapításán túl magánlevélben történő elégtételadásra való kötelezését kérte az alperesnek. Arra hivatkozott, hogy az alperes 2012. május hónap és 2014. március 1. napja között a kapcsolattartás végrehajtási kérelmére hatékonyan nem intézkedett, nem rendelt el minden esetben végrehajtást, nem gondoskodott arról, hogy az elmaradt kapcsolattartások a végrehajtási eljárás keretében megvalósuljanak. Az alperes nem nyújtott hatékony segítséget jogai érvényesítéséhez. Hivatkozott arra is, hogy az alperes megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát, amit az Emberi Erőforrások Minisztériumának 1820-1/2011. számú végzése is kimondott.

Sérelmezte, hogy az alperes bár kijelölte a ...i Gyámhivatalt az eljárás során, nem semmisítette meg a kizárt ... Gyámhivatal döntéseit. Álláspontja az volt, hogy a pápai elsőfokú hatóság minden esetben megbírságolta az anyát, ezt pedig az ajkai hivatal korábban nem tette meg. A ...i Gyámhivatal határozott fellépése eredményezte azt, hogy 2014. február hónaptól az anya biztosította a kapcsolattartást, amely jelenleg is működik. Álláspontja szerint a jogerős bírság megszületését követően az alperesnek hivatalból kötelessége lett volna feljelentenie az anyát.

2013. nyarán, azt követően, hogy megszületett az elsőfokú jogerős döntés, a bíróság részéről történtek durvább mulasztások a kapcsolattartás biztosításában, amelyhez partner volt az ... Gyámhivatal.

Bár a gyámhivatal jogsértő döntései megsemmisítésre kerültek, ez nem oldotta meg a problémát. Az elmaradt kapcsolattartások pótlásra nem kerültek.

Sérelmezte felperes az alperes elfogultság körében való eljárását, végrehajtási kérelmei mellőzését, a végrehajtások fogyanatosításának mellőzését, és az eltérő döntéseket. E körben azt állította, hogy alperes elmulasztotta a feljelentést, az ügyintézési határidőt az ... Gyámhivatal nem tartotta be, és a másodfokú hatóság is elmulasztotta a törvényes ügyintézési határidőt. Ezzel az eljárás indokolatlanul meghosszabbodott.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Érdemi védekezése szerint az elfogultságot illetően 2012. évben felperes bejelentésére az illetékes ... Gyámhivatal helyett másik gyámhivatal került kijelölésre, amelynek az volt az oka, hogy a gyermekek édesanyjával ... munkatársi és egyben baráti viszonyban állt A 2013. január 1. napjától bekövetkezett szervezeti változások okán az önkormányzattól, illetve annak polgármesteri hivatalától független államigazgatási szervként a alperes neve ... Járási Hivatal Járási Gyámhivatala rendelkezett hatáskörrel és illetékességgel, és megváltozott a gyámhivatal vezetőjének személye, ezért utasította el a kormányhivatal kivétel nélkül a felperes elfogultsági kifogásait, miután a gyámhivatal vezetője akként nyilatkozott, hogy az ügy tárgyilagosa megítélésére képes.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes valamennyi végrehajtás iránti kérelmét elbírálta, azonban a gondoző szülő önhibája több esetben nem volt megállapítható, így a végrehajtás elrendelésére, illetve a további szankciók alkalmazására nem kerülhetett sor. Ott, ahol az önhiba megállapításra került, a gyámhivatal megtette a hatáskörébe tartozó intézkedéseket.

A kormányhivatal a felperes minden jogorvoslati kérelmét megvizsgálta, és amennyiben a gyámhivatal eljárása jogsértő volt, azt a másodfokú hatóság orvosolta.

A felperes három alkalommal kért bírósági felülvizsgálatot a másodfokú döntések vonatkozásában, amelynek során a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság minden esetben a szülők felülvizsgálati kérelmét elutasította, ami a másodfokú határozatok jogszerű voltát támasztotta alá.

Utalt arra, hogy az elmaradt kapcsolattartások pótlására szankciós jelleggel a jogszabályok csak 2014. március 15. napjától kötelezik a hatóságok, így az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elrendelése teljesítésére a végrehajtási eljárás során nem volt mód. Kizárólag a hétfégi folyamatos kapcsolattartások pótlására volt jogosult a felperes.

Előadta, hogy a kormányhivatal illetékességének időtartama alatt két alkalommal bírságolták a hatóságok az anyát, második alkalommal történt bírságolásáról szóló döntés 2013. november hónapban vált végrehajthatóvá. A két döntés időpontja között több hónap telt el, és a felperes több időpont tekintetében benyújtott végrehajtás iránti kérelmét vissza is vonta. Mindezek okán a folyamatos jogsértés nem volt bizonyított, a feljelentésnek a vizsgált ügyben nem volt helye. A hatóság azonban a Gyer. 33.§ (5) bekezdés a./ pontja alapján intézkedett a gyermekek védelembe vétele iránt.

Míg a felperes több kérelme esetén a döntéshozatalhoz szükség volt a tényállás további tisztázására, indokolt volt az elsőfokú hatóság új eljárásra történő utasítása.

Álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való jogsértés nem valósult meg alperes részéről, az eljárás elhúzóadását az alábbi körülmények idézték elő.

A szülők nagy számú végrehajtási kérelmet terjesztettek elő, több időpont tekintetében indultak folyamatos végrehajtások. A fellebbezési eljárások is folyamatosak voltak, és minden alkalommal kizárási kérelmet is előterjesztett felperes az elsőfokú hatósággal szemben. Az eljárások lefolytatására nyitva álló határidő túllépésének oka egyrészt a bizonyítási eljárás, másrészt a nagy számú kizárási kérelmek elbírálása volt. Mindezek a hatósági ügyintézési határidők szempontjából a Ket. 33.§ (3) bekezdése értelmében a gyámhivatal számára nem voltak felróhatók.

A hatóság minden esetben megindokolta az ügyintézési határidő hosszabbításáról szóló döntését. Az ügyintézési határidő betartását illetően jogsértés nem történt, így a kormányhivatal ezirányú határozata helytálló volt.

Az alperes hivatkozott arra is, hogy az ideiglenes intézkedésről szóló végzés végrehajtására irányuló eljárások kimenetelét a másodfokú bíróság által hozott döntés nem befolyásolta, az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elrendelésére nem volt mód, így az eljárások elhúzódása az ügy érdemére nem hatottak ki.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmének elbírálásakor a régi Ptk. rendelkezéseit tekintette irányadónak, tekintettel arra, hogy a felperes kereseti kérelmében a 2014. februárját megelőző gyámhivatali eljárásokra vonatkoztatva jelölte meg az alperes jogellenes magatartását. Ítéletében kifejtette, hogy a kereset alapjaként megjelölt tisztességes eljáráshoz való jog alapvetően nem személyiségi jog, hanem alkotmányos alapjog, ezen alapjog sérelme nem eredményezi automatikusan a személyiségi jog sérelmét is, de a kétféle jogsérelem együttes fennállása nem kizárt.

A gyámhivatali iratok alapján megállapította, hogy a felperes számos alkalommal terjesztett elő kizárási kérelmet. Ezen kérelmeket az alperes elbírálta, és indokát is adta a kizárás kérdésében való döntésnek 2012. illetve 2013. évben is, amikor az ... Gyámhivatal kizárására vonatkozó felperesi kérelmet elutasította.

Mivel 2013. évben, amikor a felperes büntető feljelentést tett az ... Gyámhivatal eljárásával összefüggésben, a gyámhivatal vezetője maga kérte az eljárásból való kizárását, a felperes nem hivatkozhat a kizárással kapcsolatos eljárás körében a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére, figyelemmel arra, hogy a különböző időszakokban különböző ténybeli alapokra hivatkozással történt a kizárásról való döntés.

E körben a törvényszék hivatkozott az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk (1) bekezdésében foglaltakra. Ezzel kapcsolatban arra, hogy a 12748/06. számú Európai Emberi Jogi Bíróság határozata a ... ügyben kifejtette, hogy ha egy pártatlanság körében tett nyilatkozat ténybeli alapja azonos, akkor nem változtatható meg ezen nyilatkozat. Jelen esetben azonban ezzel ellentétes tényállás valósult meg, azaz az elfogultsági kifogással kapcsolatban a ténybeli alapok megváltoztak, így ezen ténybeli alapok változására tekintettel a kizárás körében hozott ellentétes döntések nem valósítják meg a tisztességes eljáráshoz való jog megsértését.

A törvényszék alaptalannak ítélte felperesnek azt a hivatkozását, hogy 2012. május és 2014. március 1. napja között az alperes nem intézkedett hatékonyan a kapcsolattartással kapcsolatos végrehajtásra irányuló kérelmekkel kapcsolatban, mert nem minden esetben rendelte el a végrehajtást, és nem gondoskodott arról, hogy az elmaradt kapcsolattartások utólagosan végrehajtási eljárások keretében megvalósuljanak, és nem gondoskodott a pótlásról, ahol megállapítható volt a gondozó szülő önhibája.

Tekintettel arra, hogy ezen időszakban mindkét szülő részéről rendkívül sok kérelem érkezett a kapcsolattartás végrehajtásával összefüggésben, így ezen nagy számú kérelmek elbírálása során a tényállás tisztázása mindenképpen szükséges volt a megalapozott döntés meghozatalához.

Az elsőfokú bíróság a gyermekek jogairól szóló 1989-ben megkötött egyezménynek az 1991. évi LXIV. tv. által kihirdetett azon rendelkezéseire, melyek szerint az egyezményben szabályozott alapvető gyermeki jogokat elsődlegesen a családjog eszközeivel kell érvényesíteni, az egyezmény is ilyen szabályok alkalmazására ad felhatalmazást. A közös gyermek elhelyezéséről, kapcsolattartás mikéntjének rendezéséről is a családjog intézményei hivatottak gondoskodni. Következetes és egyértelmű a bírói gyakorlat abban, hogy a személyiségi jogi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még véleményezésére sem. A láthatás és kapcsolattartás

szabályozására egyértelműen a családjogi intézmények szolgálnak, a végrehajtásról pedig a gyámhatóság köteles gondoskodni. Ellenkező jogi álláspont elfogadása a következetes bírói gyakorlat szerint a rendszer egyfajta megkettőződéséhez vezetne (Kúria Pfv.IV.20.445/2015/4.).

A törvényszék álláspontja szerint a jelen perben azon felperesi hivatkozás alapján, hogy az alperes végrehajtási kérelmekre nem intézkedett hatékonyan, a személyiségi jogi per bíróságának nincs minden olyan információ birtokában, amely alapján a felperes általános hivatkozása körében állást tudna foglalni.

Kifejtette, hogy a felperes csak általánosan sérelmezte, hogy az alperes az elmaradt kapcsolattartások pótlásának elrendelése iránt nem intézkedett. Ugyanakkor a kereseti kérelmében nem jelölte meg azon gyámhivatali határozatokat, amelyekre vonatkozóan ezt a hivatkozását előadta.

A törvényszék indokolása szerint a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő joga, és ezen keresztül a családi élethez fűződő személyiségi joga nem sérült. Az eljáró hatóság nem formálisan tartotta be az eljárási szabályokat a kapcsolattartások elmaradását érzékelve, hatékony intézkedést tett a probléma érdemi orvoslása iránt, így a gyámhivatali eljárásban két alkalommal is megbírságolta az anyát. A második alkalommal történő bírságolás 2013. november hónapban végrehajthatóvá vált. A perbeli esetben a felek között kialakult rendkívül elmérgesedett viszonyra tekintettel nem tudtak a felek együttműködni a kapcsolattartás végrehajtása érdekében, ezért folyamatosan mindkét fél részéről érkeztek kérelmek a gyámhivatalhoz.

Összességében a törvényszék megállapította, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga a kereseti kérelemben meghatározott időintervallumban nem sérült a gyámhatósági eljárás során, ezáltal a családi élet tiszteletben tartásához fűződő jog sem szenvedett sérelmet. Jogsértés hiányában a felperes kereseti kérelmének nem vagyoni kártérítésre vonatkozó részét nem vizsgálta.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte a tényállás tisztázatlansága, a bizonyítási teherről történő kioktatás mellőzése, és a személyiségi jogi sérelem elbírálásának a mellőzése okán. Másodlagosan a kereseti kérelmének megfelelően kérte az ítélet megváltoztatását.

Elsődleges fellebbezési kérelmét azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, a feltárt tényállás hiányos. Nem került rögzítésre, hogy az ... Gyámhivatal azért jelentett be elfogultságot, mert vezetője és ügyintézői volt házastársával munka- és baráti kapcsolatot ápoltak, amely személyes kapcsolat nem szűnhetett meg azzal, hogy a városi gyámhivatal járási hivatallá alakult, mert ez a korábban fennálló baráti viszonyt nem semmisítette meg. Ezért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor kizárta az ... Gyámhivatal elfogultságát, amit a Pécsi Ítéltábla hivatkozott határozata (Pf.VI.20.456/2013/5. szám) is alátámaszt. (Ha egyszer a hatósági személy ügyféllel szemben bejelentette elfogultságát, később sem vallhatja magát elfogulatlanak, és az elfogultságot elbíráló szerv sem állapíthatja meg azt, hogy nem elfogult.)

Helyesen világított rá az Emberi Erőforrások Minisztériuma arra, hogy ellentmondás van a 2012. évi és 2013. évi kizárási indítvány elbírálása között, majd utasította a kizárási kérelmei ismételt vizsgálatára a másodfokú hatóságot, amelynek a másodfokú hatóság nem tett eleget.

A másodfokú hatóságnak vizsgálnia kellett volna, hogy a 2013. évi kizárási indítványában foglaltak szerint az ügyintézők ugyanazok-e, mint akik a volt házastársával való baráti kapcsolatukról nyilatkoztak, és igenlő válasz esetén meg kellett volna semmisíteni az összes általuk hozott döntést.

Kérte annak megállapítását, hogy az alperes tisztességtelenül és pártosan járt el az ügyeiben 2013. évben azzal, hogy az önmagát elfogultnak valló ... Gyámhivatalt eljárásra kötelezte.

Az elsőfokú bíróság tévedett abban is, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően folytatta le az eljárásokat. Az alperesnek az akkor hatályos szabályok szerint a kapcsolattartást szabályozó határozat végrehajtásáról volt feladata gondoskodni. Az alperesnek igazolnia kellett volna, hogy szabályozza a kapcsolattartást, mint végrehajtó hatóság foganatosította vagy sem.

Az elsőfokú bíróság tévedett a kapcsolattartás pótlása vonatkozásában is, mert a pótlás egy elvárható önkéntes teljesítés. Az alperesnek csak azt kellett vizsgálnia a végrehajtás során, hogy a jogosultnak felróható-e bármely elmaradt kapcsolattartás, és nemleges válasz esetén a kötelezett anyai önhibától jogosult a kapcsolattartás pótlására.

Alperesnek az volt a feladata, hogy a végrehajtási eljárás keretein belül hatósági kényszerrel megvalósítsa az elmaradt kapcsolattartásokat, amelyekre a Ket. meghatározott cselekmény végrehajtása fejezetében eszközöket biztosít a gyámhivatal számára.

A Ket. 72.§ (1) bekezdés f./ pontja lehetővé tette a hatóságnak, hogy a kötelezetti anyának az önkéntes teljesítésre határidőt szabjon, majd ennek hiányában meg kellett volna indítani a végrehajtást, és érvényt kellett volna szereznie az elmaradt kapcsolattartásnak a végrehajtás keretein belül a Ket. 127.§ (2) bekezdése értelmében.

Az alperes ezen kötelezettségének nem tett eleget, nem érvényesítette az elmaradt kapcsolattartásokat hivatali kötelezettsége ellenére.

Utalt arra, hogy a ... előtt folyamatban volt EJEK ügyben a bíróság kifejtette, hogy a szülőnek joga van intézkedést kérni, hogy a gyermekével együtt lehessen, és a nemzeti hatóságok kötelesek ezen intézkedéseket hatékonyan megtenni.

Az alperes előtt folyamatban volt eljárások ugyanakkor nem voltak hatékonyak, amit igazol az a tény, hogy 2013. szeptembertől egyáltalán nem biztosította az anya a kapcsolattartásokat ...al illetőleg ... fiával sem, és ezt a jogsértő elsőfokú ajkai eljárás következményét jogorvoslat keretein belül sem lehetett orvosolni.

Mindemellett az időhúzás oly mértékű és indokolatlan volt, hogy érdemi hatással volt a döntésre, tekintettel arra, hogy a Gyer. 33.§-ának akkori rendelkezése alapján 30 napja volt a hatóságnak a vizsgálat lefolytatására. A végrehajtási eljárások úgy elhúzódtak, hogy azokat meg kellett szüntetni. Az ... Járásbíróság ideiglenes intézkedésében foglalt kapcsolattartási jogot nem érvényesítette az alperes.

Az ... Gyámhivatal jogsértő magatartását igazolta a Győri Törvényszék P.20.567/2014/21. számú és az azt felülbíró Győri Ítéletábla Pf.V.20.042/2015/5/I. számú határozata, amely arra utalt, hogy a személyiségi jogsérelem megvalósulhatott.

A felperes jogséremlé abból áll, hogy a hatékonyságot nélkülöző eljárás miatt nem tudta érvényesíteni a gyermekeivel való elmaradt kapcsolattartáshoz fűződő jogát, és a tisztességes eljárás sérelmén keresztül megvalósult az Alaptörvény L. cikkének sérelme, illetve a 2011. évi családok védelméről szóló törvény preambuluma hivatkozva, ezen keresztül a családi és magánélet tiszteletben tartásához fűződő jog sérelme - Alaptörvény L.cikk (1) bekezdés -, melyet azonban nem vizsgált az elsőfokú bíróság az ezen jogsértésekkel okozott hátránnyal együtt.

Az elsőfokú bíróság tévesen járt el, amikor az alperes érdemi ellenkérelmének előterjesztését követően nem oktatta ki a bizonyítási teherről, azonban ítélete indokolásában arra hivatkozott, hogy az alperes érdemi ellenkérelmére nem reagált. Ez a megállapítás önmagában helytálló, mert várta a bizonyítási teherről való tájékoztatást, amit jogi képviselővel eljáró peres fél esetében sem mellőzhető.

A bizonyítási teherről való kioktatás hiányában az elsőfokú bíróság nem hivatkozhat bizonyíthatatlanságra, különösen egy ilyen perben, amikor az alperes feladata a kialakult bírói gyakorlat szerint annak bizonyítása, hogy eljárása során a jogszabályok betartásával járt el. Az alperesnek bizonyítania kellett volna, hogy hatékonyan gondoskodott arról, hogy az önhibáján kívül elmaradt kapcsolattartások a végrehajtási eljárás keretein belül megvalósuljanak, miután a végrehajtási kérelemnek ésszerű célja nem lehet más, mint az érvényesíteni kívánt jog. A jelen esetben a kapcsolattartási jog teljesítése.

Mindezen hiányosságok mellett az elsőfokú eljárás indokolatlanul elhúzódott és a perhatékonyság sem állapítható meg.

Tévesen tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, hogy nem személyiségi jogi sérelem a kapcsolattartás érvényesítésének a meghiúsítása. A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.996/2016/4/II. számú döntésére való hivatkozással, azzal, hogy a szülő-gyermek kapcsolat védendő érték, a személyiségi jog védelméből levezethető.

Az alperes helyes indokai alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f./ pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a jogvita érdemi elbírálásához szükséges mértékben feltárta, az így megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetést vont le. Az ítélet e körben kifejtett indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, mindezek okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére eljárási szabálysértés hiányában, illetve az érdemi döntés megváltoztatására a fellebbezésben felhozottak alapján nem volt ok.

A felperes az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló elsődleges fellebbezésében a tényállás hiányos feltárása körében hivatkozott annak a megállapításnak a rögzítésére, hogy az ... Gyámhivatal azért jelentett be elfogultságot, mert vezetői és ügyintézői volt házastársával munka- és baráti kapcsolatot ápoltak, és ebből azt a következtetést vonta le, hogy ez a személyes kapcsolat nem szűnhetett meg a szervezeti átalakulással (az ... Városi Gyámhivatal járási hivatallá alakult át), miután ez a korábban fennálló baráti viszonyra nem volt kihatással.

A tényállás feltárásának a hiányosságát abban látta a felhívott ítélkezési gyakorlat (Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.456/2013/5.) és az Emberi Erőforrások Minisztériumának a hivatkozott határozata alapján, hogy a másodfokú közigazgatási hatóság az ismételt kizárási kérelmek alapján nem vizsgálta, hogy a 2013. évi kizárási indítványában foglaltak szerint az ügyintézők ugyanazok-e, mint akik volt házastársával baráti kapcsolatukról nyilatkoztak, márpedig ezen vizsgálati eredmény esetében az összes gyámhatósági döntést meg kellett volna semmisíteni.

Az eljárás nem vitatott adatai szerint 2012. évben a felperes által bejelentett valamennyi elfogultsági, kizárási kérelem tárgyában eljáró kormányhivatal (alperes) az illetékes ... Városi

Gyámhivatal ügyintézőjének nyilatkozata alapján is a felperes volt házastársával ápolta kapcsolatra tekintettel a ... Gyámhivatalt rendelte ki.

Az alperes éppen az illetékes ... Járási Gyámhivatal vezetőjének azon nyilatkozatára tekintettel, hogy az ügyben nem érzi a gyámhivatal elfogultnak magát, a kizárásra irányuló kérelmet elutasította, az ebben az évben előterjesztett valamennyi kizárási kérelemmel együtt. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának hivatkozott 1828-1/2014. számú határozata a kormányhivatalt új eljárásra utasította a felperes kizárási indítványa körében. Ez még nem jelentette a felperes által annak a fellebbezésben kért ítéleti megállapítását, illetőleg hivatkozását, hogy az alperes tisztességtelenül és pártosan járt el az ügyeiben 2013. évben azzal, hogy önmagát elfogultnak valló ... Gyámhivatalt eljárásra kötelezte.

Az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként volt megállapítható, hogy a felperes által hivatkozott jogsértésre a 2012. - 2013. évi kapcsolattartások vonatkozásában került sor, tehát a jogvita elbírálására, az ítéletábra álláspontja szerint a 2011. március 14. napjáig hatályos polgári peres eljárás, illetőleg a közigazgatási jogkörben okozott kár kereseti alapként megjelölt hivatkozására tekintettel a régi Ptk. rendelkezéseit kellett alkalmazni.

Így az érdemi döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre álltak, ezen irányadó jogszabályok alapján érdemben bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

Bírói nyilatkozat annak az igazolt tényét, hogy ha a hatósági, közigazgatási ügyben kizárt hatóság jár el, akkor ezt a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének értékeli a bírói gyakorlat, és eseti döntés ismert arra vonatkozóan, hogy ha megváltoznak a kizárási kérelem ténybeli alapjai - mint ahogy ez a peres eljárás során is megváltozott, az illetékes gyámhivatal vezetőjét, illetőleg munkatársait illetően, még a szervezeti átalakulás is okozta, ez a körülmény nem alapozta meg az ... Gyámhivatal elfogultságát, és a peradatok ismeretében nem jelentett olyan tévedést, téves álláspont kialakítását az elsőfokú bíróság részéről, amikor az ... Gyámhivatal elfogultságát nem látta megállapíthatónak.

Nem valósult meg az a ténybeli alap, amit a Pécsi Ítéletábra hivatkozott határozata is tartalmaz, hogy ha egyszer a hatósági személy ügyféllel szemben bejelentette elfogultságát, később nem vallhatja magát elfogulatlanak, s az elfogultságot elbíráló szerv sem foglalhat el ettől eltérő álláspontot.

Az a körülmény, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma a keresettel is érintett 2012. és 2013. évi időszakra vonatkozó ellentmondást látott a kizárási indítványok elbírálása tekintetében, nem jelenti a másodfokú hatóság olyan mulasztását, amely a felperes által hivatkozott tisztességtelen és pártos magatartást támasztaná alá.

Az a hivatkozás pedig iratellenes, hogy az ... Gyámhivatal személyében egy önmagát elfogultnak valló hatóságot kötelezett 2013. évben a kapcsolattartással összefüggő végrehajtási eljárás lefolytatására.

A felperes a tisztességes ügyintézés jogsérelmét állította. Az állított jogsértés idején hatályos Pp. 2.§ (1) bekezdése kimondja a bíróságnak azt a feladatát, hogy összhangban az 1.§-ban foglaltakkal, a feleknek a jogviták elbírálásához a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belüli befejezéshez való jogát érvényesítse. A (3) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésének elmulasztása esetén a fél az alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt, feltéve, hogy a sérelem jogorvoslati eljárásban nem orvosolható. A kártérítés megállapítását nem zárja ki, hogy a bíróság nevében eljáró személynek az okozott jogsérelem közvetlenül nem volt felróható.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a Pp. 2.§ (3) bekezdésében írt felelősség akkor állapítható meg, hogy ha a 2.§ (1) bekezdésében írt alapelvek miatt szenvednek sérelmet, hogy a bíróság akár mulasztással közvetlenül, akár valamely számára kötelező szabály megsértésével megsértette a tisztességes eljárást biztosító eljárási alapelveken nyugvó szabályokat. A per tisztességes lefolytatásához való jog a bírósággal szemben támasztja azt a követelményt, hogy az eljárás vezetése az előírásoknak megfelelően történjen. A Ket. a közigazgatási eljárás során alapvető jogokat és kötelezettségeket is meghatároz, amelyek egyike a tisztességes ügyintézéshez való jog, ennek egyik eleme, hogy a közigazgatási hatósági eljárásban ésszerű határidőn belül kell a döntést meghozni (72/1995. AB. Határozat), a tisztességes ügyintézéshez való jog az Emberi Jogok Európai Egyezményében (az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény és ahhoz tartozó 8. kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. Tv. (továbbiakban EJEb.) szabályozott fair eljárással hasonló, de nem azonos tartalmú. Az egyezmény 6. cikke a bíróságokra és az annak minősülő más hatóságokra vonatkozik, de feltétlenül vizsgálni kell a más jogági alapelvek érvényesülésének mikéntjét, terjedelmét, a közigazgatási hatósági eljárásban való alkalmazása esetén.

A tisztességes eljáráshoz, tisztességes ügyintézéshez való jog nemcsak a bírósági, de a közigazgatási eljárás alkotmányos garanciája is. Célja valójában az, hogy az ügyféli jogokban ne szenvedhessen hátrányt. (BDT.2009.1976.)

Az eljárás keretein belül maradó eljárási szabálysértések esetén a felet általában ügyfélként az az eljárási jogaiban és nem személyiségi jogi sérelem megállapítására is alapot adó személye ellen irányuló közvetlen támadás formájában éri sérelem, tehát az eljárási szabálysértések háttérében nem a fél személyiségének lényegét alkotó ismérvek állnak. Önmagában az ügyintézési késedelmek, illetőleg egyéb eljárási mulasztások többlettényállás hiányában nem szolgálhatnak alapul a személyiségi jogok megsértésének alapjául. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen fejtette ki ítéletében - és ezt az álláspontját a másodfokú bíróság osztotta -, hogy a kereset alapjaként megjelölt tisztességes eljáráshoz való jog alapvetően nem személyiségi jog, hanem alkotmányos alapjog, ezen alapjog sérelme automatikusan nem eredményezte a személyiségi jog sérelmét is.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által tett büntető feljelentés megtételét követően kérte az ... Gyámhivatal vezetője az eljárásból történő kizárását, a felperes nem hivatkozhatott a kizárással kapcsolatos eljárás körében a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére, arra figyelemmel, hogy különböző időszakokban és különböző ténybeli alapokra hivatkozással történt a kizárásról való döntés.

E körben a törvényszék helyesen hívta fel az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk (1) bekezdésében foglaltakat. Az Európai Emberi Jogi Bíróságnak a ... ügyben kifejtett azon álláspontját, hogy egy pártatlanság körében tett nyilatkozat ténybeli alapjának azonossága esetén nem változtatható meg az elfogultság tárgyában tett nyilatkozat. A jelen ügyben azonban ettől ellentétes tényállás valósult meg. Megváltoztak az elfogultsági kifogással kapcsolatos ténybeli alapok, így a kizárás körében hozott ellentétes döntések nem jelentik a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét.

Az elsőfokú bíróság nem tévedett akkor, amikor megállapította, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően folytatta le az eljárásokat. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy 2012. május és 2014. március 1. napja között az alperes nem intézkedett hatékonyan a kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmekkel kapcsolatban, mert nem minden esetben rendelte el a végrehajtást, és nem gondoskodott arról, hogy az elmaradt kapcsolattartások utólag végrehajtási eljárás keretében megvalósuljanak. Nem gondoskodott a pótlásról azokban az esetekben, amikor a gondo- zó szülő önhibája megállapítható volt. A gyámhatósági iratokból egyértelműen kitűnik, hogy

a peresített időszakban mindkét szülő rendkívül sok kérelmet terjesztett be a kapcsolattartás végrehajtásával összefüggésben, így ezen nagy számú kérelmek elbírálása során a tényállás tisztázása mindenképpen szükséges volt a megalapozott döntés érdekében.

Az elsőfokú bíróság helyesen hivatkozott a gyermekek jogairól szóló 1989. évben megkötött egyezménynek az 1991. évi LXIV. tv. által kihirdetett azon rendelkezéseire, hogy az egyezményrel szabályozott alapvető gyermeki jogokat elsődlegesen a családjog eszközeivel kell érvényesíteni. A bírói gyakorlatra hivatkozással helyesen állapította meg, és hivatkozott arra, hogy a személyiségi jogi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még csak véleményezésére sem. A láthatás és a kapcsolattartás szabályozására egyértelműen a családjogi intézmények szolgálnak, a végrehajtásról a gyámhatóság köteles gondoskodni. Ellenkező jogi álláspont elfogadása pedig ennek a rendszernek a megkettőződéséhez vezetne (Kúria Pfv.IV.20.445/2015/4.).

Önmagában helytálló az a hivatkozása a felperesnek, hogy a végrehajtási eljárás keretében hatósági kényszerintézkedésekkel hatékonyan elősegíteni a hatóságnak a kapcsolattartásokat, és erre a Ket. meghatározott cselekmény végrehajtása fejezetében megfelelő eszközöket is biztosít. Így a kötelezett részére az önkéntes teljesítésre is határidőt szabhat, ennek hiányában végrehajtási kényszer eszközeivel kell élnie a megindított végrehajtás keretében.

A felperes keresetében csak általánosságban jelölte meg az intézkedés hatékonyságának hiányát. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a szükséges információk birtokában érdemi álláspontot nem tudott elfoglalni, és kereseti kérelmében azokat a gyámhivatali határozatokat sem jelölte meg, amelyek vonatkozásában azt sérelmezte, hogy az elmaradt kapcsolattartások pótlása iránt az alperes nem intézkedett.

A per adatai az alperesnek azt a tényállítást igazolták, hogy a felperes valamennyi végrehajtás iránti kérelmét elbírálta, a gondozó szülő, a gyermek édesanyjának önhibája több esetben nem volt megállapítható, ezért nem kerülhetett sor a végrehajtás elrendelésére, illetőleg további szankciók alkalmazására. Az önhiba megállapítása esetén viszont a gyámhivatal megtette a hatáskörébe tartozó intézkedéseket.

Az alperes a jogorvoslati rendszerben a felperes minden jogorvoslati kérelmét megvizsgálta, és jogsértő gyámhivatali eljárás esetén ezt a másodfokú határozat meghozatalával orvosolta.

Az alperes másodfokú határozatainak jogszerűségét támasztja alá az az alperes védekezésében is megjelölt hivatkozás, hogy a felperes a jogerős közigazgatási határozattal szemben három alkalommal kérte ezen határozatok bírósági felülvizsgálatát. Az eljáró bíróság (Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) a szülők felülvizsgálati kérelmét minden esetben elutasította.

Az alperes, illetőleg a gyámhatóság a kapcsolattartásokban való hatékony közreműködését támasztja alá az a tény, hogy a kormányhivatal illetékességének időtartama alatt két alkalommal is megbírságták a hatóságok a gondozó szülőt, s adat volt arra, hogy a felperes több benyújtott végrehajtási kérelmet is visszavont.

Mindezek okán az a folyamatos jogsértés, amit a felperes állított, a vizsgált ügyekben nem volt megállapítható. Felperes több kérelme esetében szükség volt a döntéshozatalhoz a tényállás további tisztázására, indokolt volt az elsőfokú hatóság új eljárásra történő utasítása.

Azt a felperes sem vitatta, hogy ő és a gondozó szülő nagy számú végrehajtási kérelmet terjesztett elő a kereset alapjaként megjelölt időszakban is. Több időpont tekintetében folyamatos végrehajtások indultak, a fellebbezési eljárások is folyamatosak voltak, és minden alkalommal előterjesztett a felperes az illetékes elsőfokú hatósággal szemben kizárási kérelmet.

Ezen eljárások lefolytatására nyitva álló határidő túllépésének oka tehát maga a bizonyítási eljárás lefolytatása, másrészt a nagy számú kizárási kérelem elbírálása volt. Ez pedig a Ket. 33.§ (3) bekezdése értelmében azt jelentette, hogy a hatósági ügyintézési határidők szempontjából, ezeket figyelmen kívül kellett hagyni, így az eljárás a gyámhivatal számára nem volt felróható. Ügyintézési határidők betartását illetően jogsértés tehát nem történt.

A törvényszék helyesen állapította meg, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő joga, és ezen keresztül a családi élethez fűződő személyiségi joga sem sérült, hiszen a végrehajtási kérelmek tárgyában eljáró hatóság az eljárási szabályokat betartotta, a kapcsolattartások elmaradását érzékelve a hatékony intézkedéseket tett, amit igazol az, hogy két alkalommal is az anya bírságolására került sor. A második alkalommal történt bírságolás pedig 2013. november hónapban végrehajthatóvá vált. Az eljárás adatai igazolták az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a felek között kialakult rendkívül elmérgesedett viszonyra tekintettel nem tudtak a felek együttműködni a kapcsolattartás végrehajtása érdekében, ezért érkeztek folyamatosan mindkét fél részéről a kérelmek a gyámhivatalhoz.

Önmagában a hatékony közreműködés cáfolatára nem alkalmas a felperesnek az az állítása, hogy 2013. szeptember hónaptól nem biztosította a kapcsolattartásokat, és ez az alperes jogsértő magatartására vezethető vissza.

Az elsőfokú bíróság részéről nem jelentett eljárási szabálysértést az a hivatkozása, hogy őt a bíróság nem oktatta ki a bizonyítási teherről, az alperes érdemi ellenkérelmének előterjesztését követően. A perben a felperesnek volt tényállítása, és a tényállítással összefüggő jogalapot és erre vonatkozó bizonyítékokat is megjelölte. Így tisztában volt a bizonyítandó tényekkel.

Erre való hivatkozás azért is megalapozatlan, mert a felperes nem azt állította, hogy tárgybizonyítási teherről való tájékoztatás következtében valamely tény, jogalapot nem tudott bizonyítani, hanem azt állította, hogy az alperes részéről merült fel, így alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy hatékonyan gondoskodott az önhibán kívül elmaradt kapcsolattartások megvalósulásáról a végrehajtási eljárás keretein belül.

A Ptk.75.§ (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A 76.§ értelmében a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyedi bánásmód követelményének a megsértése, emellett többek között az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A perben alkalmazandó 2014. március 14-ig hatályban volt Ptk. személyiségi jogi rendszere az emberi méltósághoz való jogot nem az általános személyiségi jogi klauzulában alkalmazza, vagyis nem valamennyi személyiségi jogot az emberi méltósághoz való jogból vezet le. Az ettől eltérő jogi megoldást alkalmazó új Ptk. jelen esetben még nem alkalmazható.

A korábbi Ptk. az emberi méltósághoz való jogot szűkebben értelmezi. A kapcsolódó bírói gyakorlat szerint általában akkor lehet az emberi méltóság megsértéséről beszélni, ha az adott személlyel kapcsolatban az emberi méltóságban megalázó magatartás következik be.

A Csjt. 92.§ (1) bekezdése értelmében a gyermeknek joga, hogy a különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermekétől különélő szülő joga és kötelessége, hogy gyermekével kapcsolatot tartson fenn, vele rendszeresen érintkezzen (kapcsolattartás joga). A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

Az Alaptörvény 2. cikke értelmében az emberi méltóság sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.

A 16. cikk (1) bekezdése értelmében minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

A Kúria iránymutató gyakorlata szerint a gyermekek jogairól szóló, New Yorkban 1989-ben megkötött egyezmény szabályozási rendszeréből megállapítható, hogy ezen alapvető gyermeki jogokat elsődlegesen a családjog eszközeivel kell érvényesíteni, az egyezmény is ilyen szabályok alkalmazására ad felhatalmazást. A közös gyermek elhelyezéséről, a kapcsolattartás mikéntjének rendezéséről ugyancsak a családjog intézményei hivatottak gondoskodni.

A Kúria szerint is egyértelmű és következetes a kialakult bírói gyakorlat, hogy a személyiségi jogi perek csak a jogrendszerben betöltött helyüknek, szerepüknek megfelelően alakíthatják az életviszonyokat. Következetes és egyértelmű a gyakorlat abban, hogy személyiségi jogi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, még véleményezésére sem.

A láthatás és kapcsolattartás szabályozására egyértelműen a családjogi jogintézmények szolgálnak, a végrehajtásról pedig a gyámhatóság köteles gondoskodni. Ellenkező jogi álláspont elfogadása a jogrendszer egyfajta megkettőződését jelentené.

Amennyiben valamely peres fél a kapcsolattartás tekintetében hozott jogerős vagy jogerőre emelkedésre tekintet nélkül végrehajtandó bírósági vagy hatósági határozatokat nem hajtja végre, akkor a családjogi jogintézmények alkalmazására, az ott leírt jogkövetkezmények alkalmazására kerülhet csak sor.

Így a családjogi jogsértések megállapítására, és ezzel kapcsolatos jogkövetkezmények elrendelésére a személyiségi jogi per bírósága nem jogosult.

A Győri Törvényszék és a Győri Ítéltábla fellebbezésben megjelölt határozatai (P.20.567/2014/21., Pf.V.20.042/2015/5/I. szám) a személyiség jogsérelem megvalósulását nem támasztja alá.

Mindezen indokok alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a személyiségi jogsérelem a különélő felperes terhére nem volt megállapítható, így ezért a személyiségi jogsértés objektív következményei sem voltak alkalmazhatók. Az elsőfokú bíróság e körben elfoglalt álláspontja megalapozott.

A másodfokú bíróság mindezen kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytálló döntését a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Megállapította a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§ (1) és 14.§ alapján, hogy a felperes költségmentességére tekintettel le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli. A pereszes felperest költségmentessége a Pp. 86.§ (3) bekezdése alapján nem mentesíthette az alperes javára megtérítendő másodfokú perköltség megtérítése alól, ezért az ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján és a 32/2003. (VIII. 22.) 3.§ (5) bekezdése alapján kötelezte felperest másodfokú perköltségként az alperesi képviselő javára megállapított jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Győr, 2017. november 7.

Dr. Világi Erzsébet sk. . Kovácsfi László sk.. Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó